

Trobada de dramaturgs a Argelaguer

La Sala Beckett de Barcelona va organitzar el passat mes de juliol el segon Seminari Internacional de Dramatúrgia, titulat l'«Obrador d'estiu», que té com a objectiu principal l'intercanvi d'experiències en el camp de la dramatúrgia i la pràctica escènica, així com l'estímul de la creativitat entre els seus assistents.

La població d'Argelaguer ha estat per segon any consecutiu la seu on van treballar una cinquantena de dramaturgs procedents d'una desena de països. Enguany es va accentuar el caràcter internacional de la trobada, tant per persones del prestigi de Martin Crimp, Biljana Srbljanovic, Gabriela Izcovich o Ahmed Ghazali, com per la participació d'una dotzena de joves dramaturgs provinents d'Alemanya, Anglaterra, Bèlgica Espanya, França i Quebec, per participar en el primer Taller Internacional d'Autors.

L'objectiu de la trobada era debatre, primordialment, sobre dues temàtiques: per un costat recollir opinions i experiències de cara a conèixer la dinàmica de difusió dels autors més enllà de les seves fronteres, i per l'altre discutir sobre la presència de «l'altra cultura», és a dir, el xoc de cultures, en la dramatúrgia contemporània. Les conclusions d'aquests debats es van traslladar a la Trobada de Xarxes de Dramatúrgia

Internacional, que va tenir lloc (quin mes es publicarà?) a l'octubre a la Sala Beckett. Assistiren a les trobades, entre d'altres, Sergi Belbel, Josep M. Benet i Jornet, Màrius Serra, Jordi Galceran, Jordi Casanovas, Albert Mestres, Carles Batlle, David Plana, Sergi Pompermayer, Guillem Cua, Gemma Rodríguez, i es consolidà d'aquesta forma l'objectiu que es van plantejar l'any anterior de fer un esdeveniment que s'havia de produir «de manera periòdica, amb un format intensiu i amb un abast internacional», creant un espai de debat, d'aprenentatge, d'intercanvi i de representació. Els organitzadors creuen que l'entorn on es va desenvolupar era l'òptim per rebre estímuls, per conèixer noves idees, noves obres, nous creadors.

Al llarg d'una mica més d'una setmana l'Obrador proposava un calculat programa on es feia referència als seminaris i tallers que s'hi desenvolupaven, a la trobada d'autors, als diversos debats i xerrades, lectu-

res dramatitzades i propostes escèniques essencialment contemporànies, dirigides als habitants de la població que els va acollir. Per fer realitat tots aquests projectes van tenir l'ajut d'estaments oficials tant del nostre país com d'altres països d'on procedien els participants. Els assistents –entre els quals hi havia

molts noms coneguts, tant de l'escena catalana com del panorama internacional– valoraven de manera unànime l'enriquidor intercanvi d'experiències que ha resultat l'Obrador, així com l'estímul a la creativitat, tot desenvolupat en un entorn immillorable.

Joan Sala

La Cua del Drac, un nou perfil de vacances

L'estiu pot ser un bon pretext per fer activitats culturals a la fresca en diversos espais exteriors de les ciutats, i donar així un rumb diferent al que han estat les vacances tradicionals. A Olot aquestes activitats estivals les han organitzat amb el nom genèric de La Cua del Drac, referència al mític personatge de la faràndula local.

Les festes del barri del Carme han estat sempre el preludi dels estius a Olot. Molts ciutadans i comarcans aprofiten cada any aquestes dates de mitjan juliol per acudir-hi a veure les cercaviles de la seva faràndula, guardada al convent dels frares carmelites,

els quals han estat durant anys els vertaders promotors dels actes lúdics que s'hi celebren. La figura folklòrica més entranyable és el drac, un animal que té un ball propi, la tonada i la lletra del qual és corejada per la concurrència mentre balla tot llançant

El Carme d'Olot, escenari de La Cua del Drac.

foc i fum per diverses parts del seu cos fent les delícies dels espectadors.

El drac del Carme va ser el que va donar nom, ja fa molts anys, a un conjunt d'activitats dels estius olotins, centrades bàsicament en actes culturals. Alguns comencen el juny, com és el Cornamusam, el festival internacional de les cornamuses en general i del sac dels gemecs català en particular. Ben arrelat, ja que enguany va celebrar la seva setzena edició, amb cercaviles, concerts i concursos, el Cornamusam aplega molts amants d'aquest instrument de diverses nacionalitats. També en el vesant musical cal esmentar els concerts Clàssica al Parc Nou, que es van fer durant sis diumenges a la tarda de juliol i agost, i l'objectiu dels quals era escoltar música clàssica en directe en un dels espais més idíl·lics de l'entorn natural de la població.

Els dijous de juliol, en els claustres del Carme es van fer quatre sessions dedicades a poetes, on es combinava literatura, dansa i música, amb arts visuals i escèniques, sota el títol «A pas de poetes». I els dijous d'agost, en un altre claustre, en aquest cas el de l'Hospici, es van celebrar les Nits al Museu, en què quatre peces del fons del Museu Comarcal de la Garrotxa varen ser el detonant per inspirar senegles espectacles de música, imatge i paraula. Un altre museu va ser el protagonista dels Sopars Celestials dels dilluns, una manera diferent de fer una visita teatralitzada al recentment inaugurat Museu dels Sants que acabava amb un sopar en les terrasses de l'edifici.

Altres activitats es feien diversos dies de la setmana i tenien per objectiu donar a conèixer la ciutat, amb un seguit de recorreguts urbans –les esglésies, els

edificis modernistes, el riu Fluvià com a motor de la ciutat– i el seu entorn fluvial i paisatgístic –la flora del Jardí Botànic, les rouredes, els aiguamoixos de la Moixina o el volcà Montsacopa–. L'Associació Astronòmica de la Garrotxa convidava a observar el cel d'estiu des del seu telescopi situat a l'observatori de Batet, un punt privilegiat a la comarca.

La Cua del Drac van ser un conjunt d'activitats culturals que ocupaven molts dies de la setmana durant els mesos d'estiu, i ajudaven a donar un nou perfil a les vacances tant dels estiuejants de la zona com dels garrotxins, una tendència que sortosament cada vegada es va imposant més en el nostre país.

Joan Sala

Fitag, 7a edició: pel bon camí?

Quan el mes de maig passat es va fer la presentació de la 7a edició del Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona (Fitag), el seu director, Martí Peraferrer, va voler destacar que enguany la participació de grups de les comarques gironines augmentaria en relació amb anys anteriors. I així hem vist com de 2 companyies participants l'any 2006 passàvem a les 5 d'aquesta edició, inclosa la formada pels 4 grups de Salt, que van ajuntar-se per representar *La visita de la vella dama*, amb la qual es va inaugurar el festival.

Sabem que hi ha molta gent interessada a fer teatre, que no és el mateix que dir que els agrada el teatre. Prova d'això seria el poc interès participatiu dels grups de casa com a espectadors en les diferents representacions.

Sortosament, no sols d'actors viu el Festival, i així ho confirmen els més de 5.000 espectadors que van repartir-se pels diferents espais del Fitag. Va donar gust tornar a La Planeta –la pitjor hora, poc públic–, on els dos actors

d'Al-Khareef Theatre, amb *A feast night dream*, van presentar amb molta diferència el millor espectacle del festival. La història d'amor i amistat viscuda per aquest parell de marginats se'ns presenta amb tanta força que fa inexistent la dura barrera idiomàtica. La perla del festival! Sobre el bon treball dels protagonistes, però, flotava el dubte de la seva possible professionalitat, que de ser certa s'hauria d'evitar en futures edicions. No és un festival amateur?